KORKU

magazin

SİHİR!
İLK İNSAN İZAH EDEMEDİĞİ BAZI TABİAT OLAYLARININ
NEDENLERİNİ BİR TAKIM SİHİRLİ GÜÇLERDE ARARDI... BU İNANIŞ
BİR TAKIM KURNAZ KİŞİLER TARAFINDAN TOPLULUKLARA HÜKMET-
MEK KONUSUNDA İSTİSMAR EDİLMİŞTİR... SİHİRBAZLAR UZUN
SÜRE KABİLELERİN TABİİ REİSİ DURUMUNU MUHAFAZA ET-
MİŞLERDİR.
DAHA SONRAKİ DEVİRLERDE DE SİHİRBAZLARIN GÜCÜ DEVAM ETMİŞTİR. BİR TAKIM
ESRARENGİZ OYUNLAR, GÖZ BOYACILIĞI, EL ÇABUKLUĞU GİBİ MAHARETLERLE
DAHA DA GÜÇLENEN SİHİRBAZLAR KRALLARIN, DEREBEYLERİNİN SARAYLARINDA
MEVKİLERİNİ ALMIŞLARDIR. AYNI ZAMANDA CAHİL HALK ARASINDA BÜYÜCÜ VE SİHİR-
BAZLARIN TESİRİ BÜYÜK VE YAYGIN DI...
MÜSBET İLİMLERİN İLERLEYİŞİ SİHİRBAZ-
LARIN TESİRİNİ KUVVETLE SARSTIYSA DA
KİMYA VE FİZİK İLİMLERİNDEN DE FAYDA-
LANAN FAYDALANAN BAZI SİHİRBAZLAR DA-
HA DA ETKİLİ OLMAK İMKÂNLARINI NI BULDULAR. BU GÜÇLERİ SALON GÖSTERİSİ DIŞINA ÇIKAMADI.

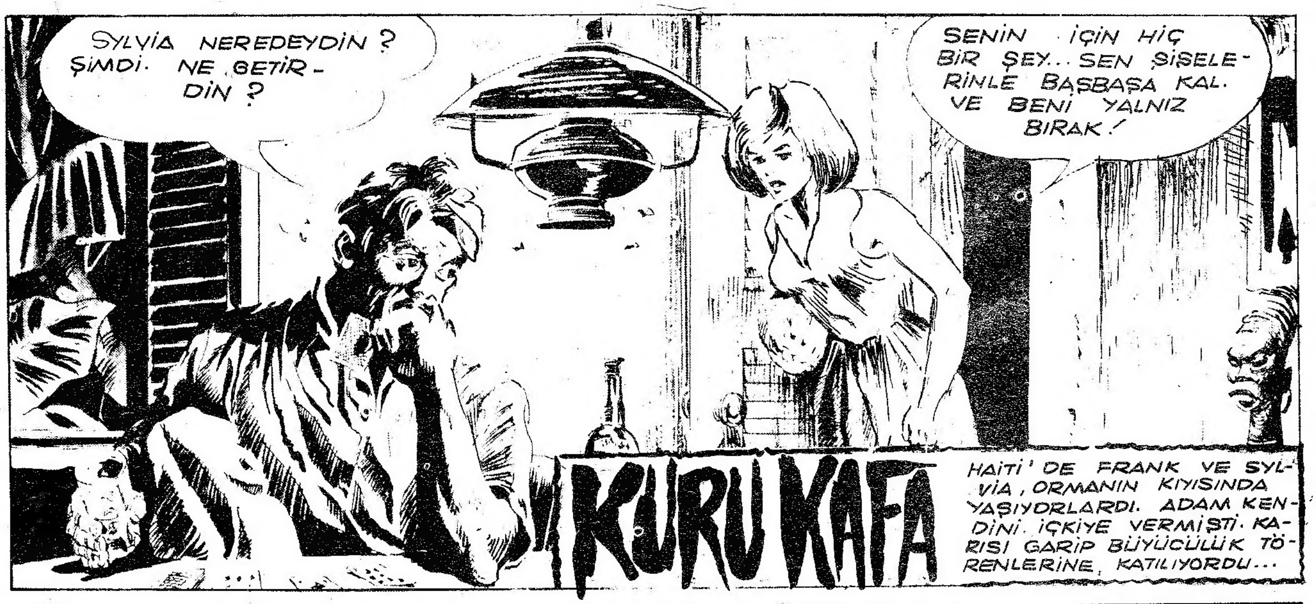

FRANK'IN KARISI AYLARDAN BERİ ONDAN UZAK DURUYOR, ONA SOĞUK DAVRANIYORDU. SYLVIA'NIN BU ESRARLI HALİ ADAMI ÖFKELENDİRİYORDU...

ELİNDE ÇİRKİN BİR ŞEY TUTUYORDU. GÖRDÜĞÜNÜN GERÇEK OLDUĞUNA İNANMAK İSTEMİYORDU.

"ARTIK SON BU! "BÜYÜ" DALAVERELERİ SENİ BU İĞRENÇ ŞEYİ ALMAYA KADAR GÖTÜRDÜ... YOK ARTIK BÖYLE ŞEY ANLIYOR MUSUN?
HAYIR! O BENİMDİR!
BU YAPTIĞINA PİŞMAN OLACAKSIN!
GİT ÖYLEYSE... O SÜPRÜNTÜYÜ UNUTUNCAYA KADAR GERİ DÖNME. HAYDİ GİT!
BUNU AYLARDIR HAZIRLAMIŞTIR. ÖNCE KİTAPLAR, YERLİ EŞYASI, ŞİMDİ DE VOODOO TÖRENLERİNE KATILMA.... ONUN HABERİ OLMAKSIZIN....
BÖYLECE ONDAN SONRAKİ GÜNLER VE HAFTALAR BOYUNCA GAYESİZ VE SORUMSUZ ÇILGINCA BİR HAYAT SÜRMEYE BAŞLADI...
ONUN HİÇ DÖNMEYECEĞİNİ UMARIM. ŞİMDİ YAŞAMANIN TADINI ÇIKARABİLİRİM ARTIK...
BURDA HÜRRİYET VAR, EĞLENCE VAR, İÇKİ VAR!
FAKAT BARLAR KAPANDIKTAN SONRA EVE GELİRDİ. GECELER UZUNDU... GARİP BİR SES ONU ORMANA ÇAĞIRDI...
FRANK... FRANK...
FRANK...
FRANK... GEL! BANA GEL!

FRANK... GEL BANA!
EVET SYLVIA! SENİ DUYU-YORUM!
NE... NERDEYİM SYLVIA?.. SEN-MİSİN ?
EVET BENİM... BENİ VOODOO YÜZÜNDEN KOVDUN! ÇÜNKÜ ONA İNANMIYOR-SUN. FAKAT ŞİMDİ BEN ÖCÜMÜ ALACAĞIM.. ŞİMDİ SIRA BENİM FRANK!
AMAN ALLAHIM!.. SEN ÇILDIRMIŞSIN KADIN!
VOODOO'NUN LANE-TİNDEN KA-ÇAMAZSIN!
YAPMA! UZAK DUR!...
VIZZT!..
KÜT!..
YAAA!
KAFASI... AMAN AL-LAHIM! KAFASI!
KÜT!

KARISININ BAŞSIZ KALAN GÖVDESİNDEN DEHŞETE DÜŞEN FRANK, ORMANIN SIK ÇALILIKLARI ARASINDA KÖRÜ KÖRÜNE KOŞMAYA BAŞLADI...
EEEEEEEEEEEEEEE
TOOTOOOTOO TOOOTOO
BIRIP
BIRIP
HAV
HAV HAV HAV
YOLUNU KAYBEDİP YORGUNLUKTAN BİTKİNLEŞİNCE GÜÇLÜKLE SOLUYARAK YERE DÜŞTÜ...
BIRIP
BIRIP
HEE HEE HEE
FRANK... FRANK
FRANK
HAYIR! HAYIR O OLAMAZ!
AAAAAAAAAAAAAAA
FRANK...
FRANK...
FRANK...
FRANK...
FRANK...
FRANK
GENE HAZIR MISIN FRANK?

SANA VOODOO'NUN LANETİNDEN KAÇAMIYACAĞINI SÖYLEMİŞTİM!
FRANK...
FRANK...
FRANK
GNYAAAAA
FRANK...
FRANK...
ARGHHH...
FRANK
EVET FRANK, ARTIK ONA İNANIYORDU...
...ARTIK TAMAMEN AKLI YATMIŞTI...
SON

KARANLIKLAR PRENSI

DRAKULA

YAZAN

Bram Stoker

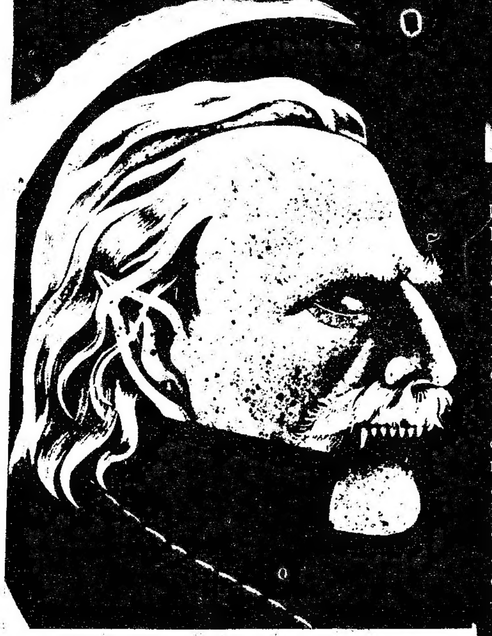

Jonathan Harker, Dostu Drakula'nın evinde misafir, kalmağa gitmişti. Fakat kısa sürede, Kontun bütün iyi ağırlamalarına rağmen, o herşeyden uzak, karanlık şatoda rahatsız olur. Ayrıca Kont'un garip ve korkunç görünüşünden ürkmeğe başlar. Kont'un kan emenler cinsinden olduğunu ve kendisini de bu amacını gerçekleştirmek için, şatoya hapsettiğini anlar. Bir gün şatoda vampir kadınların hücumuna uğrayınca Drakula, onun kendisine ait olduğunu söyleyerek, kadınların elinden alır Jonathan'ı. Jonathan ertesi sabah şatonun mahzenine iner ve oradaki tabutları inceler.

Mina bana herşeyi anlattı. Artık Kont'tan bile korkmuyorum. Van Helsing onunla başa çıkabilecek bir adama benziyor. Van Helsing'i geçirmeye gitmiştik. Gözleri Westminster gazetesine takılınca, rengi bembeyaz oldu. "Aman Allahım. Bu kadar çabuk olması ne büyük şanssızlık" diyerek bir çığlık attı. Ne olduğunu anlayamadan, Tren kalktı.

Dr. Seward'ın hatıraları:

26 Eylül- Renfield geldi... Her zamanki aklı başında, değil. Van Helsing dünkü "Westminster" gazetesini elime tutuşturarak, bunun hakkında, ne düşünüyorsun? dedi.

Gazetede çocukların kaçırıldığı ve öldürüldüğü büyük harflerle yazılmıştı.

"Ve ölümler tıpkı Lucy'nin kiler gibi" dedi. Van Helsing, "Peki siz bundan ne çıkarıyorsunuz doktor?"

"Bu ölümlerin sebeplerinin hep aynı olduğunu. Ve hatta Lucy nin ölümünün de aynı sebepten olduğunu iddia edebilirim."

"Bence Lucy kan kaybetmesinden öldü."

"Peki bu kadar kan kaybını ne ile açıklayabiliyorsunuz?"

"Bay Harker, bu çocukların boğazındaki izleri Lucy'nin boğazındakilerinin aynı olduğuna inanmıyorsunuz, değil mi?"

"Zannederim." "Yapanın da aynı canavar olduğunu ileri sürüyorsunuz, öyle değil mi?'

"Pek tabii."

"Çok yanılıyorsunuz, Bay Harker."

Neye uğradığımı şaşırmıştım. Yüzünü elleriyle kapattı.. "Çocukların boğazındaki yaraları Bayan Lucy açtı."

Bir an için, bütün benliğini tarifsiz bir öfke kapladı.

Dr. Helsing, "Siz çıldırdınız mı?"

"Maalesef hakikat bu Bay Harker. Bu gece bunu ispatlamaya çalışacağım. Bana yardım etmek istermiydiniz?"

İlk iş olarak hastahanelerdeki morgları gezmeye gittik. Van Helsing cebinden bir anahtar çıkarttı. Bu Lucy-nin mezarlığının anahtarıydı. Kalbimin duracağını hissettim Fena birtakım şeyler olacağını sezmeye başlamıştım. Hastahaneden çıktıktan sonra vakit bir hayli geç olmuştu.

"Jack Straw'un şatosunda, yemek yedik. Dışarısı zifiri karanlıktı. Yol aldıkça etraf tenhalaşmaya başladı. Westerna mezarlığına yaklaşmıştık... Profesör anahtarı çıkardı, kapı büyük bir gıcırtıyla açıldı. Mezarlıkta acaip bir burukluk vardı.

Dr. Seward'ın Hatıratı

Kısa bir an için öfkeye kapıldım, masaya vurup ayağa kalkarak ona şunları söyledim:

"Dr. Van Helsing, siz çıldırdınız mı?"

Başını kaldırdı ve bana baktı, yüzündeki yumuşaklık beni yatıştırdı. "Olabilsem" dedi. Bu gibi bir gerçeğe kıyasla delilik daha kolay çekilir. Ah, dostum, niçin o kadar uzaklarda dolaştığımı, bu kadar, basit birşeyi size söylemek için lâfı o kadar niye uzattığımı biliyor musunuz? Sizden nefret ettiğim için mi? Sizden bütün hayatımca nefret etmiş olduğum için mi? Size bir ıztırap vermek istediğim için mi? Çok geç olarak o zaman benim hayatımı kurtardığınız, korkunç bir ölümden kurtardığınızdan sizden öç almak için mi Ah hayır."

"Bağışla beni" dedim o devam etti:

"Dostum, size karşı fazla kırılmamak istedim de ondan, çünkü o pek tatlı hanımı seviyordunuz. Fakat gene de henüz sizin inanmanızı beklemiyorum.. Bir kere herhangi bir soyut hakikatı kabul etmek çok güçtür, daima onun "hayır"ına inanırken mümkün olabileceğinden şüphe ederiz bu hakikatin somut bir hakikatı kabul etmek ise daha güçtür, hele Miss Lucy'ninki gibi olanını. Bu gece bunu ispatlıyacağım. Benimle gelmiye cesaret eder misiniz?

Bu beni şaşırttı. Bir insan böyle bir hakikatın ispatlanmasından hoşlanmaz. Benim tereddüdümü görünce şöyle söylemiye başladı:

KARANLIK ÇAĞLAR.. KORKUNUN VE SAÇMA İNANIŞLARIN KOL GEZDİĞİ BU ZAMANLARDA YALNIZ GEZEN BİR ADAM ASLA GÜVEN İÇİNDE DEĞİLDİ. ALACA KARANLIKTA GÖRÜNEN BU ŞATO BİR DÜŞMANA MI AİTTİ, BİR DOSTA MI? BİLİNMİYOR. BİLİNEN SADECE ORANIN ADI İDİ...

BAŞKA BİR İKAZ DAHA!..
ZAYIF SİLÂHLI, KÖR KILIÇLI ADAMLAR İÇİN!
ŞU AĞAÇTAN ŞATO-NUN İÇİNE BİR GÖZ ATAR, ORDA BENİ NE GİBİ DÜŞMANLAR BEKLEDİĞİNİ GÖRÜ-RÜM!
YIKIK DUVARLAR VE ÇÜRÜK KERESTELER...İH-TİYARIN BURDA ŞEYTANIN GİZLENDİĞİNİ SÖYLEMESİNDE ŞAŞILACAK ŞEY YOK..DUR BAKALIM BİRİ GELİYOR.
BİR KIZ BU... İKİ GARİP YARATIK ELİNDEN TUTUYOR! KARDEŞİMİ KURTARMAKTA GEÇ KALMIŞIM GİBİ...FAKAT KIZI KURTARIP ONUN ÖCÜ-NÜ ALABİLİRİM.

Devamı gelecek sayıda

Şredni Vaştar

Conradin tam on yaşındaydı ve doktorun son ve kesin kontrolünden sonra ancak beş yıl daha yaşayabileceği anlaşılmıştı.Çok tatlı ve uysal bir doktordu.Fakat hiç kimse onun sözlerine pek önem vermez, kulak asmazdı öğütlerine.Sadece madam Ropp onu önemli kişi yerine koyardı.Madam Ropp, küçük Conradin'in yeğeniydi... Aynı zamanda küçük yaşta kimsesiz kalan Conradin'in de hamisi,yetiştiricisi, koruyucusuydu.Her şeyiyle o ilgilenirdi.Conradin dünyayı beşe böler,beşte üçünü Madam Ropp'a ayırır,geri kalan beşte ikisini de kendi gizli iç dünyasına bırakırdı.Conradin günün birinde yaşamaktan yorgun,hasta ve yapayalnız kalacağını hissediyor ve hiç kimseden bir şefkat,bir güler yüz görmeyeceğini düşünerek,korku ile acı içinde kıvranıyordu.

İşin gerçeği şuradaydı ki, madam Ropp hiç bir zaman açıktan açığa çocuğa kötü ve kaba davranmazdıysa,çocuk onu hiç sevmezdi.Nefret ediyordu, bu yeğeninden.Kendi dünyasında yaşamak ve gizli gizli madam Ropp'un çok kötü bir kadın olduğunu düşünmekten büyük zevk duyardı,mutlu olurdu.Çünkü madam Ropp onun sessiz, küçük,güzel dünyasını bozan,yıkan tek varlıktı.Güleryüzlü ve iyi kalpli davranışları altında gerçekten çok kötü plânlar gizliyor,çocuğu gizliden gizliye mahvetmek,mirasına konmak istiyordu.Conradin'in her isteğine karşı koyar,en küçük bir ricasını bile kendisine zararlıymış gibi göstererek

çeviren

MEHRİZAT POYRAZ NİRON

reddederdi.Açıkçası aralarında da uzun süreden beri gizli ve soğuk bir savaş başlamıştı.

Kocaman bir evde oturuyorlardı.Sayısız pencereler her yanı kaplamıştı ama, tümüde çok neşesiz ve cansızbir geniş bahçeye açılıyordu. İnsanın içini karartacak derecede sevimsiz ve soğuk bir görünüşü vardı. Birkaç meyvan ağacı uzanıyordu yükseklere doğru ve Conradın'ın bunlardan herhangibirine dokunma hakkı bile yoktu.Bu çirkin toprakta bu ağaçların yetişip boy vermesi bile bir mucize sayılabilirdi. Buna rağmen bahçenin unutulmuş bir köşesinde hoş olmayan bir bölme daha vardı.Çok eski bir yapıydı.Kiliseyi andırıyordu.. Ve önü orman gibi kalabalık,karışık otlarla dolu olduğu için kimsenin gözüne çarpmıyordu.İşte burası Conradin'in tek uğrak yeri,neşesini,sevincini bulduğu,mutluluğa erdiği, çirkin dünyayı unuttuğu yürekten sevdiği gizli dünyasıydı.Fırsat, buldukça bütün zamanlarını burada geçirmeğe koşar, kendi kendine kurduğu hayal dünyasının hayal arkadaşlarını burada yaratırdı.O küçücük bevnından çok eski çağlara ait hikâyeler geçerdi. Conradin burayı çok seviyordu. Bunun yanında iki canlı dostu da vardı.Bütün sevgi duygularıyla bağlandığı,tüylerinin yarısı yolunmuş Houdan adlı ihtiyar bir tavuk.Eski yapının en uzak köşeciğinde kalın çubuklu bir kafes içersinde garip bir yaratık daha vardı.Conradin büyük bir titizlikle saklayarak, biriktirdiği üç beş kuruşluk tek servetini bu garip yaratığı satın alabilmek için harcamış ve bir gün gizlice onu getirterek bu harap yere saklayıvermişti.Çocuk uzun ve sivri dişli,görülmemiş derecede garip olan bu hayvana ölüp bitiyor onu besleyebilmek, ve daha da büyümesini sağlamak için kendi yemeğini bel aşırarak gizlice ona getiriyordu.Hayrandı.Neredeyse tapıyordu ona.En değerli hazinesiydi, çocuğun bu garip yaratık. Yanında neşesini buluyor, eğleniyordu.Kadın (madam Ropp'a kendince bu adı takmıştı) görmesin diye oraya giriş ve çıkışlarını hep onun kendisini kontrol edemeyeceği zamanlara rastlatıyordu.Çünkü eğer görürse,o en değerli dostlarını da elinden alması işten bile değildi.Conradin bir gün bu garip görünüşlü yaratığa çoktandır aradığı ismi buldu ve taktı.Korkunç ve muhteşem bir addı.O günden sonra çocuk ona tam bir tanrı gözüyle bakmağa ve önünde secdeye varıp tapınmağa başladı. Din işlerine verdi kendini.

Kadının da bir dini vardı. Haftada bir gün kiliseye giderdi.Conradin'i de birlikte götürürdü ama o son derece duygusuz kalırdı bu inanmadığı dinin gerektirdiği davranışlara,sözlere ve sabırsızlıkla törenin sona ermesini beklerdi.

Buna rağmen her perşembe günü,eski,yıkık tapınağın derin sessizliği ve küflü kokusu içinde kendi ibadetine koşardı.Conradin her perşembe burada dini bir töreni kutlar ve büyük yaratık,tanrı ŞREDNİ VAŞTAR'la secde eder, yalvarıp yakarırdı önünde.

Mevsim ilkbahara doğru gidiyordu.ŞREDNİ VAŞTAR'ın kutsal kafesinin önü yeşillenmiş, ve kırmızı çiçekler tomurcuklanmağa başlamıştı.Böylece kadın tapınağa girse bile onu

güçlükle görebilecekti. Ciçekler,otlar tanrı'nın önünü kapıyordu.

Bazen bu ibadet günleri aksamaya uğruyor,Conradin günlerce özlemini çekiyordu.Büyük ve güçlü tanrısı ŞREDNİ VAŞTAR'ın,Bir defasında da, madam Ropp müthiş bir diş ağrısı çekti.Tam üç gün sürdü.Bu üçgün ve sükseli bir bayram yarattı Conradin'e.Cocuk bu mübarek diş ağrısının kadına musallat olmasına tanrısı ŞREDNİ VAŞTAR'ın sebep olduğunu ve yalvarmalarını bu şekilde mükafatlandırdığını düşünüyordu... Coktandır Hudan tavuğu unutmuş, onu ihmal etmeğe başlamıştı.

Herşeyini ŞREDNİ VAŞTAR'a bağlamıştı çocuk. Nihayet çok kötü bir günde madam Ropp çocuğun eski tapınağa sık sık girip çıktığını ve içerde uzun zaman kaldığını farketti.Cocuk boş vaktini böyle pis bir yerde harcamamalı,daha iyi şeyler yaparak değerlendirmeliydi.Bir sabah kahvaltısında Hudan tavuğu sattığını ve alanın aynı gün hayvanı götürdüğünü Conradin'e bildirdi Kadın miyop ve şişik gözleri ile çouğun hareketlerini süzüyor, yüzünü, ifâdesini inceliyordu.O Cocuğun kızacağını,hiddetle bağırıp çağıracağını ve belki de ağlayacağını umuyordu. Böyle düşünerek her hazırlığını yapmıştı.Fakat Conradin de hiç bir değişiklik olmamıştı.Ağzını açıp bir tek kelime söylemedi, söyleyecek hiç bir şeyi yoktu cocuğun bu durumda.Öğleden sonra çocuk ikindi kahvaltısını tostla yapardı. Severdi tostları.Büyük bir iştahla yerdi.Kadın da ona iyi geldiğini düşünerek,hoşuna gitsin diye hep tost yedirirdi çocuğa.

O gün de öyle yapmıştı ve dedi ki:

"Tostları sevdiğini biliyorum da ondan çok getirttim, sana...."

Cocuk yemiyordu bu kez,iştahsızdı...

"Bazen yerim..." deyip susuverdi.Akşam üstü Conradin bir fırsatını bulup tapınağa koştu.Kutsal kafesin önünde diz çöktü ve ilk kez büyük tanrısı ŞREDNİ VAŞTAR'dan bir dilekte bulundu.Ellerini açarak dedi ki:

"Ne olur,benim için bir şeyler yap,ŞREDNİ VAŞTAR."

Bir şeyler derken aklından belirli şeyler geçmiyordu, çocuğun.Tanrısından birşeyler bekliyor,istiyordu ama, bunun ne olduğunu kendisi de bilmiyordu.Sadece istiyor, bekliyordu. Bir tanrı elbette ki kulunun halini herkesten iyi bilir ve ne beklediğini anlardı.

Conradin hıçkırıklar içinde Hudan tavuğundan boş kalan yere baktı ve sonra gözlerini nefret ettiği madam Ropp'un dt yasına cevirdi.Gözleri yaşlar doldu.Her gece karanlık ve sıcak yatağında,her ikindi kutsal tapınakta aynı sözleri söyleyerek yakardı"ne olur, benim için bir şeyler yap Şredni Vaştar."

Madam Ropp,tavuğun satılmasıyla,çocuğun tapınağa ziyaretlerinin kesilmediğini anladı ve bir gün yepyeni bir ifadeyle sordu ona "Ne besliyorsun o kafeste sen öyle? Hint domuzları mı var içinde yoksa? Hepsini atacağım onların ortadan."Conradin dudaklarını büktü ve olduğu yerde kala kaldı hiç bir şey demedi. Kadın doğru çocuğun odasına gitti. Ve onun titizlikle sakladığı yerde kafesin anahtarını bulup aldı.Oradan hemen tapınağa koştu.Çocuğun herşeyden ilgisini kesecek kadar bağlandığı bu yaratıkları (ne olduğunu kestiremiyordu henüz)derhal ortadan kaldıracaktı.Kararı kesindi.Çocuğun kendisinden başka şeylerle ilgilenmesine, tahammül edemiyordu.Çok soğuk bir ikindiydi.Conradin evden dışarı çıkmadı ve yemek odasında oturdu kaldı. Önündeki pencereden düşmanını beklemeğe ne yapacağını gözetlemeğe kararlıydı.Tapınağın kapısı gözlerinin önündeydi.Kadının içeri girdiğini gördü ve başladı içerde ne yapacağını düşünmeğe mutlaka o kutsal kapıyı açacak ve tanrının uzanıp yattığı o tapılası sarı samanlı kafese şişik miyop gözleriyle, inanmaz ifadelerle bakacak, kala kalacaktı.Acaba cesaret eder de kafesin içine girer miydi dersiniz?

Conradin son bir kez daha yakarısını tekrarladı:

"Ne olur,benim için bir şey yap ŞREDNİ VAŞTAR."

Fakat inanamıyordu artık, tanrısının ona yardım edebileceğine.Kadın bir dakika dolmadan girip çıkacak, biçimsiz dudaklarında mutlaka galiplerin o alaylı gülümsemesini taşıyacaktı.Bir iki saat içinde de bahçıvan alıp götürecekti tanrıyı,kafesi ile birlikte.

Kadının zaferlerini günden güne arttıracağını ve kendisinin de bu yüzden gittikçe daha beter hastalanacağını biliyordu.Artık herşeyin gözlerinden ve yaşantısından silineceği son gün geldiği zaman da,o çok bilir doktorun dediklerinde haklı olduğu ortaya çıkacaktı.

Büyük acısı ile kıvranan , Conradin başladı ağır türküleri söylemeğe tanrısına.

"ŞREDNİ VAŞTAR beni bıraktı gitti...Kıpkızıl düşünceleri ve bembeyaz dişleri vardı.Düşmanları ondan barış istediler ama o onlara ölümü getirdi.ŞREDNİ VAŞTAR ne muhteşem,ne kutsaldı."Sonra birdenbire kesti türküsünü ve pencereye daha cok yaklaştı.Kadın gideli epey zaman geçmişti aradan ve halâ dönmemişti.Tapınağın kapısı ardına kadar açık duruyordu.Gözleri kapıda ve duvar saatinde hep dakikaları saydı durdu.Hizmetçi kadın sevimsiz suratıyla içeri, girdi.Cayları getirdi., Conradın halâ pencerede,halâ kadının dönmesini bekliyordu.Saatler uzayıp da kadın dönmedikçe yüreğindeki anî umut büyüyor,genişliyor,kanatlanıyordu.O güne kadar verileni kabul etmekten başka bir şey tanımayan gözleri zafer ışıltıları ile doluyor,çakmak çakmak parlıyordu.Bu kez zafer türkülerine,minnet şarkılarına başladı ve nihayet mükafatını gördüğünü anladı çocuk. Tanrının doğruluğundan şaşmanın cezaları çok büyüktü ve kaçınılmazdı.Tapınağın o kutsal ve geniş kapısından, gözlerini gün ışığına kırpıştırarak,uzun boylu,şiş karınlı,sarı kırmızı kıllı o garip görünüşlü yaratık Conradin'in o muhteşem tanrısı ŞREDNİ VASTAR çıkıverdi.Sallana sallana. Geniş fakat ağır adımlarla yürüyordu.Halâ ağzını şapırdatıyordu.Conradin hemen orada secdeye vardı.Koca tanrı önce ormanlık ve çalılık bölgeye varmış,sonra da çitleri aşarak gözden kaybolmuştu. şredni vaştar4ın o şahane adımlarla, çocuğun önünden geçip gidişi böyle olmuştu işte.Kadın'ı yenmişti.Düşmanın hakkından gelmişti o güvendiği tanrısı.Hizmetçi kadın soruyordu:

"Çay hazır,madam nerede?"

"Eski tapınağa gitti, bir dakika kadar oluyor." diye cevap verdi Conradin. Hizmetçi madamı aramağa koştu.Ve Conradin,Nihayet büyük bir huzur içinde,tostlarını yemeğe,çayını içmeğe koyuldu.İçi sevinçle dolup taşıyordu,nasıl çiğniyeceğini bilemiyordu lokmaları.. Sonra aniden bir gürültüler,çığlıklar,haykırış ve ağlamalar duydu.Daha sonra ortalık sessizliğe gömüldü.Telâşlı koşuşmalar,hizmetçi ve uzakların ağlamaklı konuşmalar bunları takip etti.Nihayet bir kalabalık grup insan yemek odasının kapısında birikti durdu.Birileri hıçkırıklar içinde konuşuyordu.

"Kim verecek şimdi bu acı haberi zavallı çocukcağıza?Ben imkânı yok yapamam bu işi,dünyada yapamam.Ah bizim zavallı madamımız.Kanlar içinde kalmış paramparça olmuş...Ah.Ah. Zavallı bizler."

Hizmetçiler bu meseleyi çocuğa nasıl anlatacaklarını, korku ve telâş içinde tartışırlarken,herşeyi duyan ve herşeyin doğrusunu herkesten iyi bilen saf yürekli Conradin rahatça,neşe içinde bir tost daha yiyip,çayını yudumlamağa, devam etti...

KALBİN SESİ
BİR DELİ BU KADAR MÜKEMMEL BİR ŞEKİLDE HAREKET EDEBİLİR Mİ SORARIM SİZE ? HELE GERİSİNİ DİNLEYİN. GECE SESSİZ VE SÜRATLE ÇALIŞTIM. CESEDİ SATIRLA PARÇALARA AYIRDIM. KOLLARI, BACAKLARI... KAFASI...VE KALBİ.....
İHTİYAR ADAMIN UŞAĞI EFENDİSİNİN SOL GÖZÜNÜN BAKIŞINDAN MÜTHİŞ RAHATSIZ OLUR VE KRİZ GEÇİRİR... İHTİYARIN KALP ATIŞLARINI DA DUY-DUĞUNU SANARAK BÜSBÜTÜN ÇİLEDEN ÇIKAN UŞAK KUR-TULUŞ YOLUNU İHTİ-YARI ÖLDÜRMEK-TE BULUR.
HALIYI KALDIRDIM.. YERDEKİ TAHTALARI SÖKTÜM.. İHTİYARIN PARÇALARINI ORADAN AŞAĞIYA ATTIM... HER ŞEYİ EKSİKSİZ YAPTIM. HİÇ BİR İZ... HİÇ BİR KAN LEKESİ BIRAKMADAN...
KAPI ÇALINIYOR. SABAHIN DÖRDÜN DE KİM OLA-BİLİR?
RRINNG!
KARAKOLDAN GELİYORUZ... BİRİSİ BİR ÇIĞLIK DUYMUŞ.. ONUN İÇİN SORUŞTURMAYA GELDİK.!.

OH !.. BAĞIRAN BENDİM... KORKULU BİR RÜYA GÖRDÜM DE... EVDE YALNIZIM.. EFENDİM SEYAHATTE... BUYRUN HER YERİ GÖRÜN.. EMİN OLMANIZ LÂZIM...
EMİN OLMANIZ İÇİN LÜTFEN HER YERİ GÖRÜN.! BUYRUN EFENDİLER.!
SOĞUK KANLILIĞIM ONLARIN TATMİN OLMASINA YARDIM ETTİ... NEŞELİ GÖRÜNEREK KONUŞUYORDUM. NİHAYET O ODAYA GİRDİK.. KOLTUK CESEDİ SAKLADIĞIM YERİN ÜSTÜNDE DURUYORDU...
EFENDİM HEYKELLERE, KIYMETLİ EŞYALARA ÇOK MERAKLIDIR. GÖRDÜĞÜNÜZ GİBİ HEPSİ DE YERLERİNDE...
BİLHASSA BU ÇOK KIYMETLİ BİR PARÇADIR...
KÜT KÜT KÜT KÜT
KÜT KÜT KÜT KÜT
DU.. DUYUYORMUSUNUZ ?.. DUYUYOR MUSUNUZ SESİ...
SES Mİ ?.. NE SESİ ?..
BİR AYAK SESİ GİBİ MUNTAZAM VE TOK...
OH! HAYIR! HİÇ ÖYLE SES DUYMUYORUM!..

KÜT KÜT KÜT KÜT
KÜT
EVET... ŞEY... NE DİYORDUM... HEYKELLER... ÇOK ÇOK KIYMETLİDİR BU.... ŞEY... AMA...
AMA NASIL OLUR... NASIL OLUR DA DUYMAZSINIZ. NE KADAR NET İŞİTİLİYOR.. İNSANIN DÜŞÜNCESİNE BİLE TESİR EDİYOR.. İŞİTİYOR MUSUNUZ ?
KÜT KÜT KÜT
KÜT KÜT KÜT KÜT KÜT KÜT
HAYIR! HİÇ.. AMA HİÇ BİR ŞEY DUYMUYORUM!
BİRAZ OTURSANIZ ..GALİBA RAHATSIZSINIZ İSTİRAHAT EDİN!
YALAN SÖYLÜYORSUNUZ... İŞİTMENİZ LAZIM. GİTTİKÇE YÜKSELİYOR... GİTTİKÇE YAKLAŞIYOR... BAKIN.. BAKIN...
İŞİTİYORSUNUZ BİLİYORUM. BENİ ALDATMAKTAN VAZGEÇİN.. İŞİTİYORSUNUZ BİLİYORUM!
HAYIR! HAYIR! DAYANAMIYACAĞIM... BAKIN... GÖRÜN İŞİTİN...
KÜT KÜT KÜT KÜT
İŞTE.. İŞTE... ONUN KALBİ... HALA ÇALIŞIYOR...KALBİNİN SESİYDİ DUYDUĞUNUZ!
KÜT KÜT KÜT
OH! AMAN ALLAHIM!...

ŞİMDİ BENİM DELİ OLMADIĞINI ANLADINIZ DEĞİL Mİ ? BUNLARI GERÇEKTEN YAŞADIM... POLİS ARABASINDAN KENDİMİ ATTIĞIM ZAMAN BUNU DELİLİK SANDILAR.. OYSA SESTEN KAÇABİLMEK İÇİNDİ BU.. İHTİYARIN KALBİNİN SESİNDEN...
SENİ ANLIYORUM.. BEN SARGILARINI AÇARKEN SEN KONUŞMANA DEVAM ET!
HATTA, ŞİMDİ BİLE İŞİTİYORUM O SESİ.. HALÂ YAŞIYOR İHTİYARIN KALBİ... HALÂ YAŞIYOR.. KALBİ YAŞIYOR AMA KENDİ GERİ GELEMEZ ARTIK! O CAMLAŞMIŞ GÖZÜ BENİ RAHATSIZ EDEMEZ. BİR DE ŞU SES DURSA..NE KADAR RAHAT OLACAĞIM.
KENDİNİ ARABADAN ATTIĞINDA ÖLEBİLİRDİN AMA ŞİMDİ TEHLİKE GEÇTİ. KALAN BİR KAÇ SIYRIK DA ZAMANLA GEÇECEK!
ŞU AYNAYA BAK DA HALİNE ŞÜKRET!
AAAHHH!
AYNAYA BAKINCA NE GÖRDÜYSE BİRDEN ÇILDIRDI. SANKİ.. VE PENCEREYE SALDIRDI. OYSA YARALARI TEHLİKELİ DEĞİLDİ...
5 İNCİ KATTAN ATTI KENDİNİ ZAVALLI DELİ!
SEVGİLİ OKUYUCULAR... DOKTOR ANLIYAMADI AMA SİZ ANLIYACAKSINIZ OLANLARI ÇÜNKÜ UŞAK TIPKI İHTİYARIN Kİ GİBİ CAMLAŞMIŞ OLAN GÖZÜMÜ GÖRMÜŞTÜ AYNADA..

Kedi Kız

AMAN ALLAHIM!... BİR KARA PANTER!.. HEM DE NEW MEKSİKO'DA!
YAHHH!
R. CRANDALL
SABAH SİSİ VE YARI AYDINLIK NİŞAN ALMAMA ENGEL OLUYOR. ÇOK DİKKATLİ OLMALIYIM!
BOM!
LANET OLSUN KAÇIYOR! YARALADIĞIMA EMİNİM!

KENDİNİ SAKIN... KEDİ İNSANLAR...
ZAVALLININ İŞİ BİT- ...BANA NE SÖYLE- CEK İSTİYORDU ACABA...
ONA BÜTÜN YAPA-BİLECEĞİM YARDIM BU... BURAYA YAKIN KÜÇÜK KASABA OL-DUĞUNU İŞİTMİŞTİM. EN İYİSİ ORAYA GİTMEK!
KASABA UZAK OLMAMALI. ADAMCAĞIZ DA ORADANDI HERHALDE... GEZGİN BİR AVCIYA BENZEMİYORDU. TUHAF ŞEY!..
İNSAN YİYEN KARA PAN-TER... KASABANIN BİR SÜREK AVI DÜZENLİYE-CEK KADAR BÜYÜK OLDU-ĞUNU UMARIM. HEY! O DA NE ?
KİMSİN YABANCI? NE İSTİ-YORSUN?
ADIM TODD. ŞEHİRDEN GELEN BİR AVCIYIM.. ÇÖZÜN O KIZI..! DELİ MİSİNİZ SİZ ?

Devamı gelecek sayıda

BEN BİR VAMPİRİM

yazan: MAURICE LIMAT
çeviren: MEHRİZAT POYRAZ

KORKU ve DEHŞET ROMANI

Mimar Leşen, arkadaş olduğu dedektif Teddy Verano ile bir plân kurarak, kendisine kanını verip, ortadan kaybolan esrarengiz kadını tuzağa düşürmek amacındadır. Verano, Leşen'in yüzücü yeğeni Bernar ile resimlerini gazetelerde yayınlatarak suçlunun, kurbanına yaklaşmasını bekler. Meçhul kadın bir gün nihayet Bernar'ı arar ve amcası ile görüşmek istediğini söyler. Leşen kadınla buluşmak, istemez. Bernar büyüsüne kapıldığı kadınla kendisi buluşmak, üzere çıkar. Tam vampir kadının Bernar'a hücum edeceği sıra, amcası ve arkadaşı yetişirler.

"Derler ki, vampirler, kalplerine kazık çakılmadan, ölemezlermiş... Aynen böle olması gerekir..."

Bu kez genç kadın kendiliğinden geri çekildi. Jandarmalar daha fazla tereddüdün yersiz olduğunu anlamışlardı. Bir kaç dakika sonra, halâ uyumağa devam eden Bernar'ı buldular. Fakat Jean-Louis'ye ait hiç bir iz yoktu ortalıkta..

"Evde değildi. Gitmişti."

BÖLÜM ONÜÇ

Bitti. Marika yok artık. Marika, benim gözlerimin önünde kazığa geçerek can verdi.

Onu ben korkuttum. Hem de elimdeki şu küçücük cam parçasını ayna diye kullanarak korkuttum onu. O da kaçtı. Yani açıkçası kaçmağa yeltendi.

Onun ölüm çığlığı bile uyandıramadı Bernar'ı...

Halâ, orada, aynı vaziyette yattığını görüyorum... Kuşkusuz, uyuşturucu ile uyutulmuş olmalı... tam kendisine yakışacak bir ölüme, nasıl uçarak gittiğini, tam yüreğinin ortasından kazığın sivri ucuna düştüğünü, şu gözlerimle gördüm. Tüm göğsü, yüreği olduğu gibi kazığa geçti... İçimde gene bir istek var. Gene yabancı arzular dolduruyor her yanımı. Kötülük, vahşet benim içimde. Canıma yerleşen bu lânetten henüz, tamamiyle kurtulamadığımı, ve halâ damarlarımda korkunç vampir kanının dolaştığını biliyorum.

İSABELLE... AŞKIM... Yeniden sana lâyık olacağım. Galiba gelenler var. Veranç ve İsabelle... Polisler. Beni burada bulmamaları gerekir... Bulmamaları daha iyi.. Çünkü halâ acı ve sakıncalı durumumdan sıyrılmış değilim tamamiyle... Bernar'a bakıyorum. Sevgili koca oğlan.. Seni çok seviyorum... Senin yaşamanla, ben sevinç ve mutluluk duyabileceğim. Tanrılara, göklere şükürler olsun ki, seni en dehşetli durumdan, kurtarabilmek için tam anında geldim. Sana bir şey olmadan yetişebildim.

Ona doğru ilerliyorum. Onu derin uykusundan kucaklamak istiyorum. Tam yüreğimde bir garipsi vuruş. Bir şok... Hayır, olmaz... daha herşey bitmedi. Duyuyorum. Kötülük içimin en derin köşesinde duruyor,. halâ. Bu çıplak boynun sıhhatli, kan dolu, atar damarlı boğazın görünüşünden halâ başım dönüyor....

Bana vahşet aşılayan Vampir ÖLDÜ... Ben biraz olsun düze'dim Ama tamamiyle değil. Eğer kendimi hemen bir düzene, tedaviye sokmazsam her şey boşa gider.

Bir gün yeniden, ansızın kendini belli ediverir. Marika öldü fakat korkunç mirasını bana bıraktı. Geri çekiliyorum. Bernar'dan kaçıyorum. Onu böyle görmek hoşuma gitmiyor Çünkü biraz sonra İsabelle'i kollarıma alacağımı düşünüyorum. Gece yarısı korku içinde bu düşten uyanıp, yanımda onu göreceğimi sanıyorum. Ve gözlerim, odanın loş aydınlığında, durmaksızın yağenimin, sihhatli boynuna bakmada. Her zaman böyle kendime hakim olabilecek kadar güçlü bulacak mıyım iradem? Hep içmekten kaçtığım bu kanın hiç bir zaman tadına bakmamak için kendimi idare edebilecek miyim?

Uzaktan araba gürültüleri geliyor kulağıma. Kuşkusuz jandarmalar evi bulmakta gecikmeyecekler. Terkedilmiş, insana dehşet ve korku veren bu villâyı....

Marika'yı mağlup ettiğim cam parçası eve girerken kırdığım pencereden elimde kalmıştı Gene aynı usulü deneyerek geldiğim yerden geri döndüm. Kaçmak .. Bu düşünceyle evden hemen ayrıldım....

Ay ışığı gene ortalığı aydınlatmada. Şimdi içimi kemiren bir tek duygu kaldı. İSABELLE. . SEVGİLİM. . . Sen onlarla geleceksin. Fakat senin beni bu halde görmeni istemiyorum. Ben bu halde sana lâyık olmayan, senin sağlığın için tehlike ve bütün hayatını cehenneme döndürebilecek güçte biriyim...

Nihayet ağaçların arasından koşmağa başlıyorum. Az önce akan kanım bana yepyeni bir güç vermişti. Ona dayanarak koşuyorum. Gitgide, iyileştiğimi koştukça güçlendiğimi, duyuyorum.

Bayırı iniyorum. Tam bu sırada, az önce benim bıraktığım yere ulaşarak stop eden arabaların motor sesleri geliyor kulağıma. . Nihayet geldiler... Marika'nın ölü vücudünü ve uyuyan Bernar'ı bulacaklar Biraz daha zaman kazandım demek tir. Bata çıka sık ağaçlıklı ormandan geçiyorum. Düz yerde koşuyorum... Kaybedecek bir anım bile yok... Tüm gücümü bu kaçma duygusuna yükledim. Durmaksızın koşuyorum. İşte demir ana yoldan ayrılarak beni eve ulaştıran yılan kıvrımlı yol...

Onu da koşarak geçiyorum. Durup da yeniden yorgunluğa, güçsüzlüğe düşmek istemiyorum. Bütün bayırı inip de düzlüğe varabilmek için koşmam gerektiğini biliyorum. Neyse ki az kaldı. Ana yolun ışıkları, burda bana yardım ediyor. Şimdi yuvarlanırcasına son hamlelerimi, yaparak iniyorum. Kendi kendime ilerliyorum şimdi. Zorlanmadan. Yorulduğumu duymadan. İçimden bir sevinç dalgası kabarıyor. İyileşmede olduğumu biliyorum. Hem nasıl, coşarak biliyorum.... Uzaktan adımı çağıran bir ses duyuyorum.. Gecenin içinde ses yankılanıyor.

"Jean Louis... Jean Louis.. İsabelle...."

İsabelle beni çağırıyor... Tümü de varmışlar yukarıya... Olanları görmüşler demek.. Şimdi de beni arıyorlar... Birazdan bunu da öğrenecekler. Fakat ben daha önce, içimdeki son uyuşukluğun ağırlığını da üzerimden silkip atmak istiyorum... İşte uçurumun kıyısındaki çıkıntılı yer burası. Buraya araba ile geldiğimizde, İsabelle ile Verano inip polislerle konuşmuş, tartışmışlardı yol hakkında. Ben burada akan sele doğru koşuyorum. Dağın etekleri boyunca akan bu selin suları beni yeniden hayata kavuşturacak. Bu saf temiz sularda yüzümü ve iğrençliğimi yıkayacağım. . Bütün korkulu

Devamı gelecek sayıda

HER KASABANIN YARIM AKILLI OLARAK TANINAN BİR TİP VARDIR DEĞİL Mİ ? GARİP DAVRANIŞLARI İLE HALKIN İLGİSİNİ ÇEKEN BU TİPLERDEN BİRİSİ OLAN CHESTER, FOSTERDALE HALKI TARAFINDAN NEDENSE SEVİLMEZDİ... BU SESSİZ ZARARSIZ ADAMDAN HERKES UZAK DURMAYA ÇALIŞIRDI... SEBEP NEYDİ ?

YAŞAYAN ÖLÜ

Genç adam eski ahşap evin karanlıklara gizlenmiş gibi duran kapısına geldiği zaman burun deliklerini çürümüş bir ceset kokusu doldurdu.. Bir an durakladı, fakat bütün azalarından gelen emre rağmen kaçamadı

Koyu karanlığın içinden gelen ses evin içinde tüyler ürpertici akisler yaptı.. Duyulan sanki bir insan sesi değildi...

DOKTOR ELIOT'UN HAFIZASI GERİLERE... FOSTER DALE'A GELDİĞİ GÜNE GİTTİ... CHESTER HOLCOMB'U İLK DEFA O GÜN GÖRMÜŞTÜ. YERİNİ ALACAĞI ADAMIN CENAZE TÖRENİNDE...
BEN NE YAPACAĞIM ŞİMDİ ? NE YAPACAĞIM BEN ? HAY ALLAHIN BELASI HERİF ÖLMENİN SIRASIMIYDI ?..
BAŞUCUNDA MIRILDANDIĞI SÖZLER DOKTOR ELIOT'UN KULAĞINA GELMİŞ VE MESLEKİ BİR MERAKLA GENÇ ADAMA YAKLAŞMIŞTI...
RAHATSIZ ETMİŞ OLMAK İSTEMEM AMA, BELKİ BİR YARDIMIM DOKUNABİLİR. DR. ADAMS'IN YERİNE BEN GELDİM.
HADİ BE ÇEKİL BAŞIMDAN ! BANA TEK YARDIM EDEBİLECEK ADAM OYDU... TEK ADAM.. DEFOL GİT. BENİ RAHAT BIRAK !
TUHAF.. GÜNLERDEN BERİ YÜZÜ JİLET GÖRMEMİŞ. FAKAT KOLONYA KÜPÜNE BATMIŞ GİBİ KOKUYOR !
ONA ALDIRMA DOKTOR... ADI CHESTER HOLCOMB'TUR. BÜTÜN KASABA TANIR !
BİR KAÇ TAHTASI EKSİKTİR... FAKAT ZARARSIZ BİR ÇOCUKTUR !
FAKAT SÖYLENENLERE RAĞMEN DAHA İLK GÜNDEN DOKTOR, CHESTER HOLCOMB MESELESİ VE ADAMIN GARİP HALLERİNİN NEDENLERİ İLE İLGİLENMEYE BAŞLAMIŞTI...
TAMAMEN İNZİVAYA ÇEKİLMİŞ GİBİ... EVDEN SADECE ALIŞVERİŞ İÇİN ÇIKIYOR...

GENÇ ADAMI SARAN ESRAR PERDESİNİ ARALAMAK ÜMİDİYLE DOKTOR, CHESTER'İN BÜTÜN DAVRANIŞLARINI YAKINDAN İZLİYORDU...
... BİR DÜZİNE DE KOLONYA!
BİR DÜZİNE Mİ ? BUNA FABRİKA BİLE DAYANMAZ!
KOLONYA İLE BANYO MU YAPIYORSUN ?
REZALET BU.. BU HERİFİN ARTIK BİR ÇARESİNE BAKMALI...
KOLONYANIN DA GİZLEYECEĞİ KOKUNUN BİR HADDİ VARDIR!
ÇOCUKLARIN HAKKI VAR. YIKANIP TEMİZLENMEK ELİNDEN GELMİYORSA BİR DAHA DÜKKÂNIMA GELME.. ARTIK SANA SATILACAK MALIM YOK BENİM!
CHESTER.. DÜKKÂNDAKİLER SANA KARŞI ÇOK HAKSIZ DAVRANDILAR. YARDIM ETMEME İZİN VERSEN..
DOKUNMA BANA RAHAT BIRAK BENİ!
ALLAH ALLAH! ELİ BUZ GİBİ SOĞUKTU!
BU BUDALA İÇİN ÜZÜLMEYE DEĞMEZ DOKTOR! ZAVALLI GÖRÜNÜŞÜNE BAKMA. HEPİMİZDEN SAĞLAMDIR. BİR ŞEY OLMAZ ONA...

ŞERİFİN MUHAKKAK BİR ŞEYLER YAPMASI GEREKİYOR. HERKESİN BAŞI DERTTE. EVLERDE YİYECEK OLARAK NE VAR NE YOK ÇALINIYOR.. BUNA BİR ÇARE BULMALI!
HERİFİ YAKALAMAK GÜÇ OLMASA GEREK. BİZİM KİLERDE MÜTHİŞ BİR KOKU BIRAKMIŞ!
DOKTOR, HEMEN DÜKKÂNDAN ÇIKIP CHESTER'İN EVİNE GİTTİ. HALK HIRSIZLIKLARDAN GİTTİKÇE SİNİRLENMEYE BAŞLAMIŞTI. DOKTORUN CHESTER'LE OLAYLAR ARASINDA KURDUĞU BAĞINTIYI ONLARIN DA KURMASI UZUN SÜRMEYECEKTİ...
CHESTER... MAKUL OL BİRAZ.. BEN DOKTORUM... BELKİ SANA YARDIMIM DOKUNABİLİR. ANLAT DERDİNİ BANA!
KİMSENİN YARDIMI DOKUNMAZ BANA. RAHAT BIRAK BENİ!
KIZGIN VE ÜMİTSİZ SES ÜZERİNE DOKTOR, EVİNE DÖNDÜ VE DOKTOR ADAMS'IN DOSYALARININ BAŞINA OTURDU...
CHESTER'E DAİR HİÇ BİR ŞEY YOK BURADA. DOĞUM KAYDI BİLE YAZILMAMIŞ.
DUR BAKALIM... DR. ADAMS HATIRA DEFTERİ DE TUTMUŞ.
DEFTERİN SARARMIŞ SAYFALARINI ÇEVİRMEYE BAŞLADI.. SATIRLARIN ÜZERİNDE DOLAŞAN GÖZLERİ BİRDEN HAYRET VE DEHŞETLE BÜYÜDÜ...
İŞTE... ANNE DOĞUM SIRASINDA ÖLDÜ. İKİZLER AMELİYATLA KURTULDU. HER İKİSİ DE SAKAT TEŞEKKÜL ETMİŞ... ALLAHIM!...
HATIRALARIN CHESTER'E AİT OLAN KISMINI DEHŞET İÇİNDE OKUDUKTAN SONRA ARTIK ONUN NASIL ÜMİTSİZ DURUMDA OLDUĞUNU ANLAMIŞ BULUNUYORDU. FAKAT OLAYIN DEHŞETİNE RAĞMEN DOKTORLUK MERAKI ONU GECE YARISINDAN SONRA DEHŞET DOLU ESKİ EVE SÜRÜKLÜYORDU...

CHESTER, DOKTOR ADAMS'IN HATIRA DEFTERİNİ OKUDUM. BU EVDE KARDEŞİNLE OTURDUĞUNU BİLİYORUM ARTIK.. İKİNİZDEN BİRİ NORMAL VÜCUTLU... KAZADA ÖLDÜ...
... FAKAT ÖLMÜŞ OLMASINA VE ÇÜRÜMÜŞ OLMASINA RAĞMEN HAREKET EDİP SENİN İHTİYAÇLARINI SAĞLAMASI GEREKİYOR. YANİ HER İKİNİZİN BEYNİNİ TAŞIYAN ÖBÜR KARDEŞ İÇİN!
ÖLEN KARDEŞİN VÜCUDU NE OLURSA OLSUN SENİN DÜŞÜNME GÜCÜN ONU HAREKET ETTİREBİLİYOR.. ŞİMDİ DR. ADAMS GİBİ YARDIM ETMEME İZİN VERECEK MİSİN ?
IŞIKLARI YAKMA SAKIN!.. GÖRÜNMEYE TAHAMMÜLÜM YOK. DOKUNMA IŞIKLARA!
DR. ELIOT'UN ELİ ELEKTRİK DÜĞMESİNE ULAŞMIŞTI.. MERAKINI YENEMİYORDU.. FAKAT, IŞIKLARIN YANMASINDAN BİR SANİYE EVVEL, BİR SİLÂH SESİ ODAYI ÇINLATTI...
YAPMA CHESTER!!
BLAM!
DOKTOR ELİOT BAĞIRMAĞA ÇALIŞMIŞ, FAKAT SESİ BOĞAZINDA DÜĞÜMLENMİŞTİ... CHESTER HOLCOMB YANINDAKİ ÇÜRÜMÜŞ BEYİNSİZ KARDEŞİNE SON EMRİNİ VERMİŞ, KEMİKTEN BAŞKA BİR ŞEY KALMAMIŞ OLAN PARMAKLAR İKİ KARDEŞE HÜKMEDEN BEYNE DAYANMIŞ, TABANCANIN TETİĞİNİ ÇEKMİŞTİ...
ALLAHIM!
İŞTE BÖYLE CHESTER'DE İKİ KARDEŞİN BEYNİ VARDI. FAKAT ÇİRKİN VE HAREKETSİZDİ. KARDEŞİ ONUN CANLI HAYALİ GİBİYDİ...

KORKU

2. Cilt Çıktı!

KORKU Pazartesi günleri çıkar haftalık heyecan dergisi.Sahibi ve Sorumlu yönetmeni: Y.Y. adına Muhtar Yavaşça.Yönetim yeri:Saadet Han kat 5 Caaloğlu İstanbul.Telefon:27 30 07.Dizildiği ve Düzenlendiği yer :Yavaşça Yayınları Baskı:Duran Ofset Kapak ve İç filmler: Fotografik Film Atelyesi

Düzenleme : Akşamsefası